

Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitised at Gothenburg University Library.
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text.
This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

Vi alla

TIDSKRIFT FÖR GÖTEBORGS UNGDOMSLEDARE

I detta nummer

Ledare: Sommar, sol och fritid

Månadens apropå: Debil debatt

Stadskollegiets ordf. uppvaktad
av stadens ungdomsorganisationer

Morgan Rapp: Ett engelskt skol-
och ungdomsproblem

Anslagen till ungdomsarbetet

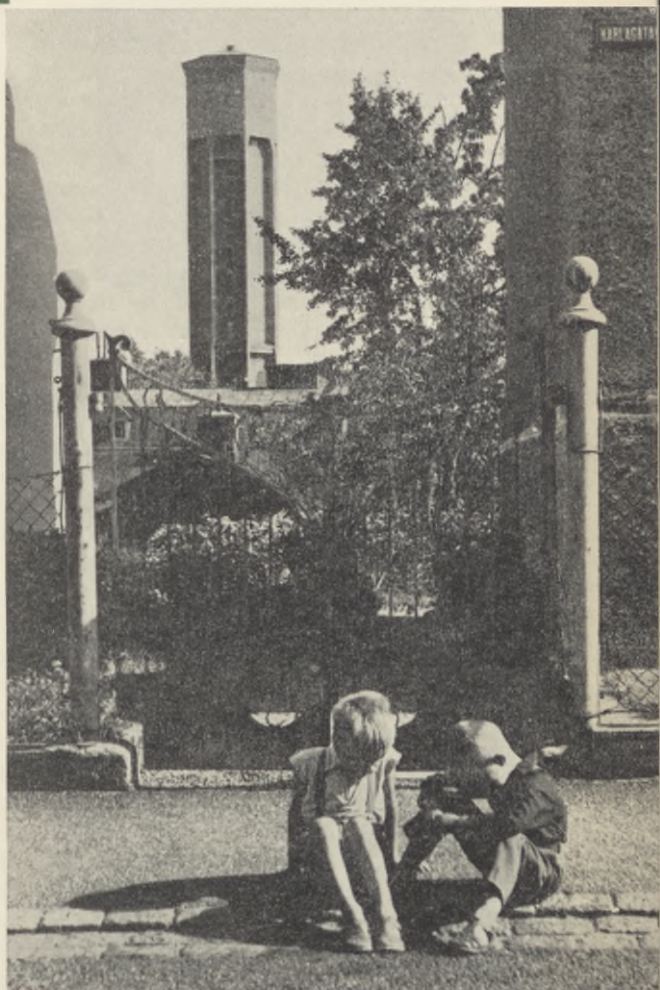
Socialt gatuarbete i Linköping

Lunden — en stadsdel,
som myndigheterna glömt bort?

Lars-Erik Skarin svarar på öppet brev

Afrika-Safari för 1:50

Nytt från ungdomsbyrån

Nr. 5

SEPTEMBER 1959

ARGANG 8

UTGIVEN AV:
BARNAVÅRDSNÄMNDENS
UNGDOMSDELEGATION

PRIS 75 ÖRE

Sommar, sol och fritid

Det har alltså varit sommar. En gudabenedad sommar för dem, som tycker om sol och värme, bad och friluftsliv. Bönderna eller rättare sagt växtligheten på åkrar och ängar skulle ha behövt litet mera regn, på sina håll mycket mera regn, men vem har tid att tänka på sådant, när hela det julisemesterfirande folkhemmet drar i väg till hav och kust med bilar och tält, campingkök och hela avkopplingsattiraljen.

Sommar och sol, det är inga dåliga grejor de' — för att tala med en känd skådespelares röst. Och i juli skall det vara, annars gillas det inte. Havsbad och turistföreningar propagerar visserligen för semesterns spridning men i detta avseende är vi konservativa.

Fritidens användning tenderar att bli ett problem för vårt samhälle. Vid varje buske längs bilvägarna sitter under sommaren en svensk ädling med sin hustru och sina barn. Man märker något jäktigt avkopplande i blicken hos husfar och dito påkopplande hos husmor. Den senare får finna sig i långt mera provisoriska förhållanden än hon är van vid hemma. Friheten skall emellertid njutas. Man har inga tider att passa, man far när man vill, man tar det som man har det, och skulle det bli dåligt väder så försöker man köra från både regn och rusk.

Nya samhällen växer fram. Ett av dem är det svenska campingsamhället. Vi har besökt några sådana i sommar. Här understrykes den gamla sanningen mer än någonsin: "Människan är människans glädje!" Höghusens dåligt ljudisolerade krypin framstår som något välsignelsebringande i förhållande till tältstaden. Till omväxling med barnskrik och andra varierande ljud effekter har en ny landsplåga sett dagens ljus, den bärbara (men ej ärbara) transistorradion, som följder oss långt från allfartsvägen. Beethovens femma är ljuvlig, men tänk att få avnjuta den i havsbandet, där vågorna skvalpar, människor och hundar ylar och

lemonadkorkarnas smällande bjuder på ett egenartat ackompanjement i bakgrunden. Utvecklingen går framåt.

Här höll jag på att förhastat mig. På fritidens område är utvecklingen nog ganska stillastående ännu. Exempel på missförhållanden kan ges från bland annat de sanitära vid våra bad- och campingplatser. Vi måste också lära oss att använda våra bilar bättre än vi nu gör. Rätt använd kan bilen föra oss till platser, som vi kanske tidigare endast kunnat nå med svårighet. Semestervariationer finns och mer upplysningar behövs härvidlag. I stad och på land finns rika möjligheter att ge omväxling till det oftast ensidiga och inte alltid nyttiga solbadandet. Matserveringen och andra serviceinstitutioner måste skärpa sig. Hela semester- och fritidsapparaten måste ställa om sig efter de behov och krav från allmänheten, som nu föreligger. Det är servicen, som skall rätta sig efter konsumenterna och inte tvärt om.

För ungdomarna är i allmänhet en bilresa för mycket sittande. Inte ens uppehållen vid glasstånden förmår skänka liv i de domnande och otillfredsställda livsandarna. Barn och ungdom behöver mera aktivitet i sin semestertillvaro än vi vuxna. Hammare och spik, kor och hästar, träd och buskar, båtar och hav är attribut, som väcker entusiasm hos många unga.

Visserligen kan väl sägas att familjerna får den semester och det resultat av ledigheten, som de ordnar för sig. En stilla undran gör sig emellertid gällande i sammanhanget. Behöver inte många människor — med eller utan bil — inspiration och hjälp för att få ut det mesta och bästa av sitt fritidsliv. Kommunerna, turistorganisationerna, de idéella sammanslutningarna med sin sommarsömn och många andra har här ett stort arbetsfält.

Zen Andersson

Månadens apropå:

Debil debatt

- Bort med ungdomsgårdarna, sa A. Ungdomsgårdarna är nödvändiga, sa B. Kanske kan man åstadkomma en kompromiss, sa C.
- Föreningslivet bland ungdom är samhällets medborgarskola och ger de unga *idealitet*, fortsatte A. Föreningslokaler-na står tomma, genmälde B. Det är kanske olika på olika håll, menade C.
- Om ungdomsföreningarna fick ökat stöd av samhället, skulle de klara av ungdomsproblemen, fastslog A. För mycket ekonomiska bidrag tar bort ofervilligheten och skämmer bort de unga, tyckte B. Kanske skulle ett mindre bidrag kunna hjälpa? — frågade C.
- Utan idéinnehåll blir ungdomsarbetet vid ungdomsgårdarna *k ö n l ö s t*, påstod A. Fritidssysselsättning kan hjälpa ungdom till en alternativ tillvaro, replikerade B. Behövs inte både idéer och sysselsättning? frågade C.
- Den kommunala ungdomsverksamheten blir dyrbar, erinrade A. Men det är och blir dyrare att ingenting göra, svarade B. Man kanske borde avvakta några månader, undrade C.
- Det gäller att anpassa sig till den rådande situationen, skrek A. Du bortser från de missanpassade, ylade B. Debatten urspårar och det är opassande, vädjade C.
- Kan någon neka till att det är samhällets fel, fräste en ilsken A. Vad gör föräldrarna med sina ungar, hetsade B. Det ligger i tiden, konstaterade C.
- Vi talar olika språk, vi måste enas i denna fråga, kvad A. Följ min linje, så är vi enade, kvirrade B. Det måste finnas en tredje väg, kraxade C.
- Samarbete måste eftersträvas, envisa-

Omstagsbilden: Rännstenspoken lever kvar i göteborgsstadsdelen Lunden.

(Foto: Döbeln-Mattsson.)

des A. Frågan måste lyftas upp på ett högre plan, önskade B. Låt oss bordlägga ärendet för vidare behandling, slutade C.

Pengar till fritidsgrupper

För vårterminens fritidsgrupper har erhållits kronor 18.355:45, vilka har fördelats enligt nedanstående:

Skolornas fritidsverksamhet	kr. 6.850:50
Arbetsstugorna	” 1.170:—
Ungdomsgårdarna	” 7.078:15
Stadens övriga föreningar	” 3.256:80

Observeras bör att bidragen till föreningslivet endast avser de föreningar som rapporterats genom ungdomsbyråns försorg eftersom de flesta föreningar rapporterar genom eget studieförbund.

Samtidigt vill vi utbe oss om att för-rapporterna kommer oss tillhanda så snart fritidsgrupperna startat till hösten.

Ungdomsorganisationerna hos stadskollegiet

Ungdomsorganisationerna i Göteborg har begärt företräde hos stadskollegiets ordf., J. A. Fagerberg och framfört sina problem och önskemål i en skrivelse. Vi alla var representerat vid tillfället med papper, penna och kamera och har lyckats få del av de synpunkter som föreningslivets representanter därvid framförde.

Ett sextiototal representanter för 28 ungdomsorganisationer och 16 ungdomsgårdar samlades under veckoslutet 4—5 april i år till överläggningar på Härskogens friluftsgård. Under konferensen beslutades uppdraga åt undertecknad att till stadens myndigheter framföra ungdomsarbetets synpunkter på och önskemål om stödet till det fria och frivilliga ungdomsarbetet och andra former av fostrande ungdomsarbete.

Ungdomsorganisationerna anser sig kunna fastslå, att ungdomsarbetets uppgift är att vara ett komplement till den fostran, som erbjudes i hem och skola. Särskilt viktig är dess insats i de åldersgrupper, där den obligatoriska skolgången upphör. Mer än 60 % av pojkarna och flickorna lämnar den obligatoriska skolan i 14—15 årsåldern. Många av dessa ungdomar ansluter sig till ungdomsorganisationer och ungdomsklubbar, där de finner kamrater, en intressant fritidssysselsättning och träning i att ta ansvar. Nära 70 % av ungdomarna mellan 12—25 år deltar i ungdomsorganisationernas arbete och får del av deras undervisning, enligt av Kungl. Skolöverstyrelsen publicerade uppgifter.

Genom riksdagens beslut i anslutning till 1953 års ungdomsutredning fick skol-

överstyrelsens folkbildningsrotel förvaltande uppgifter i samband med det samhällsliga stöd, som sedermera utdelats. Ungdomsarbetet gavs härigenom en status — en viktig del av undervisningssystemet — som på ett avgörande sätt ökar dess möjligheter till en positiv insats.

Det samarbete som i Göteborg under åren byggts upp mellan å ena sidan representanter för samhället och å andra sidan representanter för de fria och frivilliga ungdomsorganisationerna har präglats av ömsesidig vilja till förståelse och tolerans. Ungdomsarbetet i vår stad har genom barnvårdsnämnden och flera andra kommunala organ erhållit stöd och hjälp i sitt arbete, som varit och är av stor betydelse. Ungdomsorganisationerna i staden hyser emellertid en stark oro inför möjligheterna i framtiden att aktivt och framgångsrikt i ökad omfattning kunna nå kontakt och arbeta bland stadens ungdom. Detta får inte uppfattas som en bristande tro på föreningslivets idébärande program. Snarare gäller det den brist på resurser, ekonomiska och personella, som alltmer gör sig gällande. Kommunens minskade möjligheter att följa upp de utomordentligt betydelsefulla lokalbidragen till ung-

*Stadskollegiets ordf.,
J. A. Fagerberg, tar emot
ungdomsorganisationer-
nas representanter på
stadskansliet. Fr. v. Lars-
Eric Ericson, Frälsnings-
armén, Sven Hulter-
ström, SSU, Fagerberg,
Sigurd Lie, Stora Katrine-
lund och Björn Döbeln,
Sv. Ungdomsringen.*

domsorganisationerna är ett exempel på en dylik för organisationerna oroande utveckling. Genom tillkomsten av nya stadsdelar och nya ungdomsorganisationer, en i och för sig önskvärd utveckling, har de lokalbidrag, som utdelats genom barnvårdsnämnden under en följd av år, numera reducerats från tidigare 40 % till att endast omfatta 20 % av föreningarnas lokalomkostnader. Beloppen står inte i paritet med vad som utdelas i en mängd andra städer.

Ungdomsorganisationerna vill också peka på önskvärdheten av att våra nya stadsdelar får en så barn- och ungdomsvänlig utformning som möjligt. Det måste anses vara ett rimligt krav, att barn och ungdomar erhåller garanterade utrymmen inom en stadsdel för sina fritidssysselsättningar, både inom- och utomhus. Normer har skapats för bilisternas parkeringsutrymmen och liknande bestämmelser synes vara lämpade att avfatta för att säkerställa de unga samhällsmedlemmarnas behov av fritidsutrymmen.

I sammanhanget vill det församlade ungdomsarbetet i staden peka på den erfarenhet, som finns tillgänglig inom katern av frivilliga ungdomsledare. Ungdomsorganisationerna vill ifrågasätta om inte dessa kunde anses väl lämpade att på lämpligt sätt rådfrågas vid planeringen av såväl stadsdelarnas fritidsutrymmen som utformningen av själva lokalerna, avsedda för förenings- och ungdomsverksamhet. De nuvarande samlingslokalerna tillgodoser i många fall inte det differentierade ungdomsarbetets behov av ändamålsenliga ungdomslokaler.

Ungdomsorganisationerna vill också peka på de lokaler och utrymmen som finns tillgängliga i och kring våra skolor. Visserligen uthyres åtskilliga av dessa lokalenheter för närvarande till skilda sammanlutningar, men — i synnerhet när det gäller skolgårdarna — skulle dessa kunna användas i större utsträckning under eftermiddagstimmar för barnens och ungdomens fritidssysselsättning än vad som nu är fallet. En del av svårigheterna synes därjämte bottna i problemen med vakt-

mästaresysslorna under kvällstid, problem som vi anser borde kunna lösas med ganska enkla medel.

Som representanter för ungdomsarbetet i Göteborg vill vi slutligen framhålla, att vi med spänning och — vågar vi säga — viss otålighet avvaktar resultaten av det arbete, som för närvarande utföres av den stadsfullmäktigevalda beredning som tillsattes år 1957 med uppgift att utreda de lämpligaste formerna för organiseringen av stadens förebyggande verksamhet bland ungdom. Utan att föregripa beredningens arbete, vill vi uttrycka förhoppningen, att ungdomsorganisationernas ungdomsfostrande betydelse fastslås i sammanhanget, att organisationerna blir hörda i frågor som rör deras arbete och livsvillkor, exempelvis lokalfrågorna, att staden genom en sund anslagsgivning bidrager till att ge ungdomsorganisationerna ökade möjligheter att nå kontakt med och arbeta bland barn och ungdom samt att stadens myndigheter med kraft söker finna de mest ändamålsenliga formerna för kommunens samlade insats, när det gäller arbetet med ungdomar i alltmera växande ungdomskullar under en ökad fritid i storstaden Göteborg.

Göteborg den 18 juni 1959.

E. u.

*Björn Döbeln, Lars-Erik Ericson,
Sven Hulterström, Magna Johnsén,
Sigurd Lie.*

PIGG SKRIFT I

”Västerås är en ungdomsvänlig stad” — säger *Forum för Fritid*, en trevlig liten tidning, som utges av ungdomsrådet och ungdomsstyrelsen i Västerås. Kulsprutan Arne Lööf, som är ungdomskonsulent i staden, ser till att vindarna blåser friska inom ungdomsarbetet och kan glädja sig åt en förnämlig utveckling av detsamma. Västerås fäder (stadsfullmäktige) tycks också vara generösa med slantarna. Ett råd: res dit och se, där finns nog åtskilligt att lära.

Ett engelskt skol- och ungdomsproblem

En stor hamnstad med internationella förbindelser måste vara beredd att hysa många människor från andra länder. Under de senaste åren har London fått mot-taga en ofantlig mängd människor från främmande länder och från olika delar av det brittiska samväldet. För att undersöka vilka verkningar detta har fått i skolorna, lät man för några år sedan utarbete en statistik över immigranternas barn i åldern 5—10 år.

Av ungefär 250.000 elever fanns det 5.455 barn i de lägsta klasserna i mitten av höstterminen 1955. Det fanns fyra gånger så många norr om Themsen som söder därom. Femtiosju olika länder fanns representerade och några skolor rapporterade tjugo eller fler olika nationaliteter. De största grupperna kom från Cypern med 1.480 barn, Indien och Pakistan 632, Polen 522, Italien 410 och Västindien 351. Ett halvt dussin andra länder hade mer än 100 representanter.

Viktigare än det totala antalet är barnens vistelseort i London. Nästan alla de polska barnen bor i västra London, det stora flertalet av barnen från Malta i öster och fler än tusen av cyprioterna i norr eller nordväst. Detta orsakar, att några av skolorna får större svårigheter än andra. En eller två skolor har en mycket hög procentsiffra av "främmande" barn, fem skolor rapporterar 20 % eller mer, trettiofyra skolor rapporterar mellan 11 och 20 % och 38 skolor mellan 5 och 10 %.

Dessa proportioner är tillräckligt stora för att orsaka svårigheter för skolorna. Vid sitt första möte med skolan kan barnen inte tala engelska och all undervisning måste därför ske mycket långsamt. Skolans liv är dessutom bara en del av den nya värld, som barnen möter, varför de fordringar på anpassning, som barnen ställer inför, är mycket stora.

Det faktum, att mödrarna inte kan tala engelska och att de ibland struntar i att lära sig detta, bidrar till att öka svårighe-

terna. Familjerna bor bland grupper av landsmän. Mödrarna är hemma om dagarna, umgås sinsemellan och talar sitt modersmål. Männerna på sina arbetsplatser och barnen i skolan lär sig engelska, men i hemmen talas modersmålet. Skolan har funnit det vara mycket svårt att få kontakt med mödrarna, som ibland inte kan förstå, varför barnen överhuvud taget går i skolan. I hemlandet kanske skolplikt och ordnad skolgång inte existerade.

Trots de stora organisations- och undervisningssvårigheterna betraktas problemet som överkomligt. De främmande barnen lär sig i allmänhet att förstå och tala engelska på 18 månader eller ännu kortare tid. Man har funnit, att det är bättre att fördela de nya eleverna i så många klasser som möjligt än att hålla dem tillsammans i specialklasser.

När de nya eleverna väl kommit över språksvårigheterna, utför en stor del av dem ett gott skolarbete. Man påpekar också den snabbhet, med vilken de flesta anpassar sig, och man gläder sig på lärarhåll över den goda anda, som de engelska barnen visar, då de som värdar tar hand om nykomlingarna från andra länder. I en skola måste man t. o. m. varna de engelska eleverna för att vara alltför hjälpsamma mot nykomlingarna, som löpte risken att aldrig få försöka klara sig själva. Man har funnit, att de främmande barnen stimulerar intresset, och att de på intet sätt betraktas som inkräktare eller rivaler.

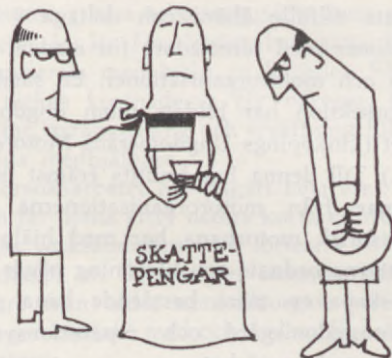
Jag tror inte, att det finns några förmimmelser av underlägsenhet eller någon känsla av att vara förmer på grund av olikheter i ras, hudfärg eller språk bland de yngre barnen i Londons skolor. Om sådana tankar senare kommer, beror de på barnens intryck av vad de vuxna tror och säger om dessa ting. De lägre engelska skolorna med dess välkomnande, omhändertagande och fostran till ömsesidig vänskap och hjälp, utför ett mycket värdefullt arbete.

Anslagen till ungdomsarbetet

Mycket talar för att man med tanke på de stora årskullarna verkligen behöver ett större antal ungdomsledare. Sant är att många av dessa begär ersättning för sitt arbete. Det kan vara påfrestande att bedriva effektivt ungdomsarbete med ringa bidrag från stat eller kommun. Men då man vill betrakta de ekonomiska bidragen som primära krav gör man nog ungdomen orätt.

Det kan ifrågasättas om inte ungdomen skrämmer bort från en stor del av den idéella verksamheten just för att man vill ge den så mycket. Skulle det inte löna sig att utmana ungdomen i stället, att pröva dess verksamhetslusta. För modern ungdom skulle något sådant innebära ett nytt moment. Deras revolt, som vi nu upplever i nog så otrevliga former, gäller inte sällan den omsorg, som de vuxna vill slösa på dem. Ingen av de nu gamla fick eller ville ha allt till skänks i sin ungdom. Idéella arbeten bars vanligen upp just av känslan att åstadkomma något nytt och stort på egen hand. Varför skulle inte modern ungdom vilja göra något liknande?

En sådan möjlighet är av väl så stor betydelse som att genom anslag ställa allt i ordning för en ungdom, som drömmer om tillfälle att uträtta något. Ställer man inte krav på ungdomen så berövar man den mycket av rörelsefrihet och dömer den till håglöshet.

Järnbrottsbrev till Barnavårdsnämnden i Göteborg

Järnbrott den 25 aug. 1959.

Göteborgs Barnavårdsnämnd.

Undertecknat ungdomsråd vill härmed uppmana Barnavårdsnämnden att snarast icke minst i eget intresse fatta beslut om anskaffande av ändamålsenliga lokaler för ungdomsföreningarna i Järnbrottsdistriktet. Verksamheten bedrivs nu i alltför små och opraktiska källarlokalerna där man dessutom genom lyhördheten stör andra hyresgäster. Vi begära ej några dyrbara och lyxiga inrättningar utan enkla, oömma och ungdomsvänliga fritidslokaler. Lokalfrågan måste lösas inom en snar framtid eljest spolieras hittills nedlagt arbete med förbyggande ungdomsvård.

Som bekant finnes varken ungdomsgård, lämpliga föreningslokaler, bibliotek, ungdomskafé eller biograf i Järnbrott.

Järnbrotts ungdomsråd

Astor Aleborg

K. G. Gustavsson

Yngve Andersson

UNGA ÖRNAR

besökte med en grupp om 15 stycken broderorganisationen The Woodcraft Folk i Bristol den 22 juni—6 juli. Inkvartering var anordnad i hemmen och främst på programmet stod rundvandringar. Tältläger fanns också i sommarprogrammet. På Björkliden i Lappland lanserades en ny form av läger, specialinriktat för fiske- och fotointresserade. En göteborgsgrupp på 15 deltagare reste till Leksand den 15—22 juli, där Dalarnas distrikt upplåtit lägerplats vid Siljans strand för norska, danska, tyska och svenska gäster.

Socialt ungdomsarbete i Linköping

Vi har frågat: Hur gör Ni i Linköping och som orakel har fungerat den för alla ungdomsarbetare i landet välkände pastor H a n s J e n s e n från Folke Filbyters stad. Han har under en lång tidsrymd varit Linköpings ledande man när det gäller ungdomsarbete, ledamot i styrelsen för Riksförbundet Sveriges hem- och ungdomsgårdar, aktiv församlingspräst m. m. Han innehar därjämte den viktiga funktionen som ordförande i Ungdomsrådets Samarbetskommitté i vårt land.

Kontaktvägarna till den föreningslösa ungdomen har länge diskuterats. Diskussionen tog ökad fart när först ungdomsvårds-kommittén i början av 40-talet och senare nykterhetsutredningen i början av 50-talet konstaterat, hur stor del av ungdomen som var föreningslös.

Under senare år har diskussionen om medel att nå också svårangepassad ungdom kommit mera intensivt under debatt. Man har funnit att någon form av uppsökande verksamhet behövs. Härvid är att märka att föreningslös och svårangepassad inte är samma sak. Endast delvis kan de sammanfalla.

I Linköping har under 40- och 50-talen flera vägar prövats — främst genom öppen linje i ungdoms- och hemgårdarnas verksamhet, kurativt arbete genom olika institutioner och nämnder och senast som ett ytterligare komplement gatuarbete (street work).

Efter kartläggning av situationen tog ungdomsrådet initiativet och samlade representanter för skolstyrelse, barnavårdsnämnd, nykterhetsnämnd, polis och hemgårdar i en informell samarbetsnämnd, kallad Kontaktnämnden. Utöver nämnda organ är också skydds- och eftervårdskon-sulenterna representerade i Kontaktnämnden.

I nämnden sitter dels en förtroendevald ledamot från uppräknade institutioner, dels en tjänsteman från vardera, som har sig tilldelad ungdomsarbete, så ock skolkuratorerna.

En polisiär patrull har organiserats av polisen och knutits till ungdomsroteln. Denna gör varje vecka regelbundna patrulleringar. Ibland deltagar också tjänstemän från barnavårdsnämnd och nykterhetsnämnd i patrullens arbete.

I en hemgårdspatrull ingår en assistent från Linköpings Ungdoms- och Hemgårdar och en föreningsledare. Dessutom medföljer tjänsteman från barnavårds-, nykterhetsnämnden eller skolkuratorerna i patrullarbetet. Hemgårdarnas gatuarbetare arbetar också ensam.

Hemgårdspatrullen arbetar såväl på gatorna som i samlingslokaler, kaféer, barer och danslokaler, främst inom staden. Anledning har också funnits att söka upp samlingsplatser utom staden, dit stadens ungdom söker sig. Överhuvudtaget uppsöks ungdomens samlingspunkter.

Patrullens medlemmar, som aldrig går mer än tre tillsammans, söker skapa en personlig kontakt med grupper eller enskilda. Den bjuder in till små fikaträffar, då gruppens eller den enskildes situation kan diskuteras. Det rör sig om arbete, bostad och fritid främst.

Hemgårdspatrullen har sökt skapa goodwill genom att den främst vill ge hjälp till självhjälp, möjligheter till rådgöring. Ibland har det funnits anledning till fasta åtgärder.

Kontaktarbetet har bl. a. gjort att knuteproblemet särskilt iakttagits. Flera större sammankomster har ordnats, då knuttarna beretts tillfälle åhöra och deltaga i diskussioner med företrädare för staden, polisen och motororganisationer. En särskild motorsektion har bildats inom ungdomsrådet (Linköpings Ungdomsråds Motorsektion.) Till denna har knutits främst medlemmar från motororganisationerna. En provisorisk motorbana har med hjälp av knuttarna ordnats och utredning pågår för att skapa en mera bestående bana med motorungdomsgård och reparationsverkstad i stadens närhet.

Samhället möter ungdomen

IOGT:s Reformatorn har i nr 37 tagit upp statsrådet Ulla Lindströms förhandsinformation om den proposition om ny barnavårdslag, som höstriksdagen skall behandla. I den starkt kritiska artikeln sägs bl. a.:

— — — — —
— På det kommunala planet måste den ungdomspolitiska målsättningen — och man kan förvänta, att den vinner anslutning från alla organisationer bland ungdomen — vara att om det väntade förslaget blir lag få kommunerna att taga fasta på de starka skäl som talar för att man vinner mest med att anförtro de ungas egna organisationer den nödvändiga

Vidare har arbetsläger ordnats för arbetslös ungdom. En sektion inom nämnden har särskilda representanter från ungdomsförmedlingen, polisen, barnavårdsnämnden och hemgårdarna för att kunna så snabbt som möjligt rådgöra om omhändertagen ungdoms arbets- och fritidsanpassning.

För att kunna knyta de ungdomar, man fått kontakt med, till någon organisation eller enskild stödare har bland föreningarna organiserats särskilda uppföljare. Gatuarbetarna har direkt kontakt med dessa. Uppföljarna skolas särskilt för sin uppgift.

Hittills har kostnaderna för gatuarbetet ordnats så att barnavårdsnämnden, nykterhetsnämnden och hemgårdarna erhållit en assistent, i vars arbetsuppgifter även gatuarbetet ingår. För övrigt har gatuarbetet finansierats med hjälp av lotterier. Sålunda täckes kostnaderna för bilresor, fikaträffar, arrangemang och ersättning till frivilliga medhjälpare.

Försöksarbetet har pågått hela året. Om man får döma efter denna korta erfarenhet synes verksamheten vara löftesrik — också därför att den knyter samman medarbetare från olika samhällsorgan inbördes och ger kontakt med och mellan föreningsarbetare.

sociala fostran av ungdomen och låta dem få hand om det s. k. förebyggande arbetet. Men det samhällsstöd som därvid är nödvändigt, måste utformas så att de enskilda organisationernas självständighet och särart inte suddas ut. Det finns i Ulla Lindströms artikel en formulering, som gör ett sådant påpekande nödvändigt. Hon talar nämligen om att även befintliga ungdomsorganisationer "bör kunna anlitas som instrument för och uppmuntras till sådana uppgifter". Det är möjligt att detta med instrument är en tillfällig och synnerligen olycklig formulering. Men är det mer än så, då är det dags att säga ifrån, att skall samhällets bidragsgivning utformas så att ungdomens organisationer blir verktyg i händerna på kanslihus och kommuner, då får de riks- och kommunalpolitiska organen anlita andra "instrument". När samhället möter ungdomens organisationer, måste det ske utifrån den grunduppfattningen, att det gäller att främja fria organisationers fria och självständiga arbete, deras praktiska utformning av ideologiskt bestämda program.

PIGG SKRIFT II

En "lokalblaska" med envis följsamhet är "Vi väva vidare", som utges i stencilerad form av Göteborgsdistriktet av Svenska Ungdomsringen för Bygdekultur. Sällan kan man skåda ett sådant rikt materiel om intensiv verksamhet inom en organisation som just här. Sida upp och sida ner kan man läsa vidare om folkdansarnas "vilda äventyr" under den gångna sommaren och naturligtvis en massa andra intressanta artiklar. Finess.

LUNDEN

— en stadsdel som myndigheterna glömt bort?

Är yttrandet överdrivet? Inte när det gäller ungdomsvård och ungdomsarbete, menar den Lunden-bo, som vi träffade på vår rundtur i stadsdelen. "Det tycks vara hart när omöjligt att få gjort något positivt här hos oss" — menade vår sagesman och pekade därvid bl. a. på bristen på lekplatser, lämpliga ungdomslokaler och liknande utrymmen. "Därtill kommer den viktiga omständigheten, att stadsdelen är en av de tätast bebyggda bostadsområdena i vår stad och lägenheterna är ganska små och oftast omoderna" — sades det.

Det där måste vi undersöka, tänkte vi och plockade fram handlingarna i målet. Så här står det till:

Folkmängd 1/11 1957: 14.068.

Invånare under 20 år av befolkningen: 33 %.

Om boendetätheten kan man läsa följande i en skrivelse från ungdomsdelegationen till barnavårdsnämnden 1955:

"Lunden omfattar 86 hektar av Örgryte församling (1.721 hektar) eller 5 %. Trots detta bor c:a 45 % av antalet familjer i församlingen i Lunden. Uttryckt i siffror blir förhållandet 11.344 familjer i Örgryte församling, varav 5.111 familjer bor i Lunden. Detta gör att Lunden i förhållande till sin storlek blir den tätast befolkade stadsdelen i staden."

Ungdomsverksamhet bedrivs av 19 olika organisationer inom stadsdelen. Församlingshemmet Skogshyddan står till församlingens förfogande för ungdomsarbete. Frälsningsarmén har egen lokal vid S:t Pauligatan 1 och Redbergslids Missionsförsamling med kyrka vid Hökegatan i Redbergslid får betjäna Lunden för SMF. Samlingslokalen, Lundgatan 8, användes av en del föreningar. Den sistnämnda lämpar sig dock främst för möten av sammanträdeskaraktär. I övrigt är ungdomsarbetet hänvisat till trånga och ofta osunda källarlokaler.

Sten Ericsson Lunden-intervjuas

Tillsynslärare *Sten Ericsson* är mannen vi vänder oss till, när det gäller att få veta mera om ungdomsvård och ungdomsarbete i stadsdelen Lunden. Att han är den rätte att besvara frågor framgår klart om vi talar om att han varit kurator sedan år 1944 i skoldistriktet och ledamot i ungdomsrådet sedan samma år. Den senaste tioårsperioden har han suttit ordförande i Lundens Ungdomsråd. Hans hjärta klappar kanske allra varmast och mest för ungdomsgården Stora Katrinelund, där han varit en av de "starka männen" bakom gårdens tillkomst.

Sten Ericsson

— Hur skulle Du vilja ha det i Lunden när det gäller ungdomen och ungdomsarbetet?

— Redan tidigt insåg rådet nödvändigheten av att en ny ungdomsgård kom till stånd inom något av de tätbebyggda områdena Ränten och Lunden. Ungdomsrådet utsåg inom sig en särskild sektion, som hade till uppgift att söka anskaffa en ungdomsgård. Flera uppslag har prövats, ibland har lösningen syntts nära, men alltid har det kommit något i vägen. Det allra bittraste var kanske, när vi på de Geersgatan hade både tomt och barack på hand, men barnavårdsnämnden inte ville gå med på arrangemanget på grund av kostnads-skäl. Med lika stor iver har vi samarbetat med kyrkorådet i församlingen om projektet att å Skogshyddans mark strax intill vattentornet anlägga en ungdomsgård. En del tekniska problem har emellertid omöjliggjort förverkligandet av en lösning av ungdomens lokalfråga på denna plats. Vi har emellertid inte uppgett hoppet utan arbetar oförtrutet för att söka finna en lösning på detta brännande problem.

— Du menar att en ungdomsgård är ett bra medel i ungdomsarbetet?

— Våra erfarenheter från Stora Katrinelund är enbart positiva. Samspelet mellan rådet och gårdsföreståndarna har fungerat utmärkt och vårt gemensamma mål har varit att ge håglösa ungdomar ett intresse att vara med i något positivt utvecklande. Massor av uppslag har under årens lopp prövats, bl. a. var vi de första i staden som prövade arbetet med den

s. k. öppna linjen. Jag anser det inte vara något fel, att vi idag inriktar ungdomsgårdens arbete mot föreningsbetonad verksamhet. Den service vi lämnar betyder säkerligen mycket för att ge ungdomsorganisationerna möjligheter att nå ökade skolor barn och ungdomar. Ett ungdomsarbete måste vara följsamt i sin metodik.

— Hurudan är ungdomen i stadsdelen?

— Ungdomen är naturligtvis inte sämre än förr. Det hela går liksom i vågor. Just nu är det en tilltagande nedbusning, som vällar stark oro. Särskilt skolungdomens rykte har blivit allt sämre. Dess uppträdande måste förbättras. Här behövs verkliga krafttag. De positiva åtgärder som behöver vidtagas anser jag i första hand vara att söka ordna lämpliga fritidslokaler och kanske främst en ungdomsgård inom stadsdelen. "Saneringsarbetet" gäller: skadegörelse, ohövlighet och nonchalans, sena kvällsvanor, bristande respekt för penningens värde och bruket och missbruket av sprit och tobak.

— Har Du några tips på ett handlingsprogram?

— Ungdomsrådet har gett ut en liten skrift till hemmen i stadsdelen. Detta räcker emellertid inte. Pressen måste bearbetas. Kyrkan och de olika ungdomsföreningarna bör intresseras för ökade insatser i ungdomsarbetet. Framför allt måste emellertid hemmen nås; ett gott föredöme från föräldrarnas sida är värdefullt och nödvändigt. Slutligen måste vi alla tillsammans söka levandegöra de etiska normerna för vår tids ungdom.

Min paroll är: Intensifiering av det förebyggande och uppbyggande arbetet bland dagens ungdom.

St. Katrinelund hjälper

En del av ungdomsorganisationerna får hjälp och stöd med lokalfrågan här hos oss — säger föreståndaren vid Ungdomsgården Stora Katrinelund, *Sigurd Lie*.

Eljest får man nog säga, att ungdomar i och utanför organisationslivet inte gärna "klättrar" över berget ner till oss på Gårda. Den rådande situationen för ungdomen i Lunden motiverar att snara och praktiska åtgärder göres. Till sådana praktiska åtgärder räknar jag att resurser ställs till föreningarnas disposition, fritidslokaler anskaffas och stadsdelen i stort får en för barn och ungdom gynnsammare utformning.

Vad har ungdomen att välja på i Lunden?

Politiska föreningar:

Lundens SDUK, S. K. U.

Nykterhetsorganisationer:

Verdandi, Olskrokens Blåbandsförening, Logen 40 Svea av N. T. O.

Scoutorganisationer:

Jägarna (KFUM) (Böös skolan), Frälsningsarméns scoutkår.

Religiösa organisationer:

Redbergslids Missionsförening (Hökegatan), Frälsningsarmén, Örgryte församlings ungdomsverksamhet.

Idrottsorganisationer:

Lundens AIS, Överås Bollklubb, IK Minor.

Övriga:

Nytta och Nöje, Lunden, Nytta och Nöje, Rånten.

Internationella ungdomsveckan

hette ett uppmärksammat inslag i det göteborgska augustiprogrammet. Ungdomsgårdarna hade inbjudit ett hundratal ungdomar från sammanslutningar i England, Holland, Italien och de nordiska länderna till en veckolång träff i Göteborg. Programmet innehöll rundturer och samkväm, idrottstävlingar och friluftsevenemang och däremellan intressanta sammankomster på de olika ungdomsgårdarna, där också föreläsningarna var anordnade. Man minns särskilt de tjugiga idrottstävlingarna på Nya Ullevi, ett stiligt upplagt internationellt möte i Kungälv och en "kräfts-kiva" vid Härskogen med åtföljande lägerbål. Intresset är stort för nästa års stora "meeting", som redan nu planläggs.

Nytt i sammandrag

Här kommer en del aktuellt, som timat under den gångna tiden, d. v. s. sedan Vi alla utkom i maj månad.

Kortedala centrum

— tyvärr utan speciella ungdomslokaler
— invigs under dagarna tre den 9, 10 och 11 oktober. Samlingslokalstyrelsen inviger medborgarhuset den 9 och under veckoslutet 10—11 blir det festligheter med deltagande av bl. a. alla ungdomsorganisationer i Kortedala.

Kungl. Socialstyrelsen

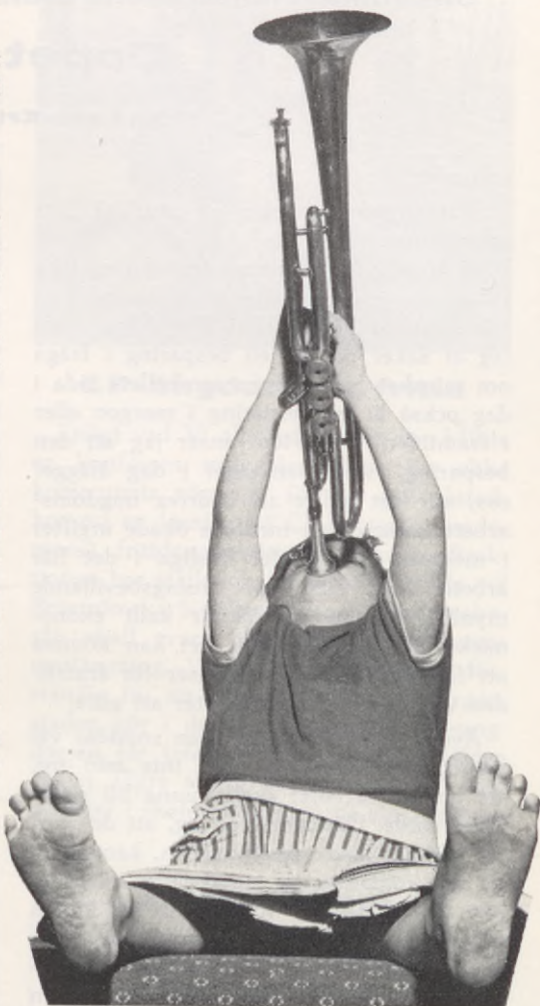
— utger en publikation som heter "Råd och anvisningar i socialvårdsfrågor" och som går ut till nämnder av olika slag vars verksamhet berör barn- och ungdomsvården. Nr 113 i serien, vilken utkom i juni månad i år, intresserar emellertid många fler än de som arbetar direkt i socialvården. Den handlar nämligen om fritidsverksamhet för ungdom (kommunala anslag till fritidsverksamheten, service, ledarfrågan, ungdomen och arbetslösheten m. m.). Genom barnavårdsnämndernas försorg kan ovanstående nummer rekvireras från socialstyrelsen.

Sommarsanatoriet i Sandarna

är numera i bruk som byggplats för en hel del båtsportsentusiaster bland stadens ungdom. Mera skall det bli hoppas vi på. Byggnaden istandsättes och i början av oktober räknar vi med att ha full fart på det hela, säger ungdomsbyråns Göran Ericson.

Kungl. Maj:ts proposition

om fråga angående den nya barnavårdslagen anmälde statsrådet Ulla Lindström den 5 juni vid konselj. Ni har att läsa 390 sidor om Ni vill ta del av allt. Lagtexterna i det av byråchef Torsten Eriksson och hovrättsassessorn Holger Romander överarbetade förslaget från barnavårdskommittén har dock krympts betydligt. Riksdagen har nu "bollen".

Månadens blåsing

blir en s. k. sommarblåsing. De, som skall vederfaras den ovanska äran av att komma in på denna spalt, är de många salta ledare och seglargrabbar som deltog i barnavårdsnämndens och Aeolus' läger på Sillfartsholmen i juni månad. Ett bra gäng, som jobbade bra — trots blåsten, som var i hårdaste laget för ungdomarna.

Äras bör också alla de ungdomsgårdsfunktionärer, medarbetare och ungdomar, som formade årets internationella vecka till en verkligt stilig sammankomst.

Mera, mera säger *Black-Foot-Bill*, som är Vi allas ordinarie trumpetare.

Öppet brev

från Lars-Eric Ericson

Broder!

Sent omsider kommer ett svar på Ditt öppna brev.

Vi är nog överens om den ekonomiska sidan av ungdomsarbetet. En snudd på missförstånd ligger väl i Din fråga, "om jag är säker på, att en besparing i fråga om minskat bidrag från samhällets sida i dag också är en besparing i morgon eller i framtiden?" Tvärtom anser jag att den besparing, som samhället i dag ålägger oss, när det gäller att bedriva ungdomsarbete kommer att medföra ökade utgifter i morgon. Det är det kusliga i det här arbetet, att man från anslagsbeviljande myndigheter endast räknar kallt ekonomiskt utan tanke på att det kan komma att få ödesdigra konsekvenser för framtiden vad man i dag uraktlåter att göra.

Även vid den andra frågan snuddar väl missförståndet. Det är alls inte min tro, att ungdomsarbetet skall kunna bli självförsörjande. Däremot tror jag, att det går, att i likhet med nöjesindustrin, kamma in en del kontanter på ungdomens nöjesbehov. "Kul i backen" t. ex. borde väl kunna drivas i idéella ungdomsorganisationers regi, i stället för att det skall vara en privatperson, som tar den största förtjänsten av det hela. Vad man skulle kunna få in på dylika tillställningar kan sedan komma väl till pass i ungdomsarbetet. På detta område kan jag endast nämna ett exempel, som visserligen är ett mycket dåligt exempel på så sätt, att de danstillställningar som min ungdomstids förening bedrev i den dåvarande Mässhallen på 20-talet var mycket illa beryktade, men de gav åt arrangörerna en liten nätt förmögenhet, som föreningen sedan bedrev ett utmärkt ungdomsarbete för i många år.

Egentligen kan jag inte finna, att vi på någon punkt är oense. Att pengarna spelar en mycket stor roll, när det gäller att kunna skaffa förutsättningarna för ett framgångsrikt ungdomsarbete är vi tydli-

gen fullständigt överens om. Jag anser, liksom Du, att samhället borde satsa mer på stöd även åt de idéella organisationernas ungdomsarbete, men jag måste dock vara med och hushålla med de otillräckliga resurser, som samhället skänker, och därför får Du kanske den uppfattningen, att jag vill dra ner bidragen. Men jag skulle önska, att till ungdomsdelegationens förfogande stod det mångdubbla årliga beloppet. När det nu inte gör det, och när vi inte är nöjda med de ständigt otillräckliga anslagen, vill jag gärna vara med och leta efter vägar, att skaffa fram mera pengar på.

Tillgivne vännen
Lars-Erik (Skarin)

I GIFTASTANKAR - en ungdomskurs i ABF-programmet

Detta är en ny kurs i syfte att ge ungdomar, som går i giftastankar möjlighet att sätta sig in i vad äktenskapet innebär. Kursen tar upp samlevnadsfrågorna till diskussion, likaså kommer de juridiska frågorna upp. Att man också behandlar frågor som ekonomi och inredning av det nya hemmet är givet. Litet om äktenskapets plats i samhället och vad samhället gör för familjerna kommer också in i bilden.

Denna kurs bör alltså intressera ungdomar, som nu eller om några år tänker gifta sig. Självklart är också nygifta välkomna — de har ju en viss erfarenhet, som kan bidra till att göra diskussionerna givande.

Ungdomsföreningar och ungdomsgårdar har självfallet möjlighet att starta egna grupper i ämnet. ABF hjälper gärna till att gå genom studieplanen.

Bättre ledarutbildning krävs

Ungdomsledarutbildning heter en utredning, som Skolöverstyrelsens planeringskommitté för de stora årskullarna presenterade nyligen. Kommittén väcker förslag om kraftigt ökat stöd för ungdomsledarutbildning. Vi har plockat fram en del fakta ur betänkandet. Var så god:

- ◆ Föreningsåret 58/59 anordnades med statsbidrag 613 ungdomsledarkurser med över 17.000 deltagare. Drygt halva omkostnaden svarade organisationerna själva för.
- ◆ Samma år hade vi 150.000—160.000 aktivt arbetande ungdomsledare. För att klara deras utbildning hade krävts 50.000 deltagare i kursen.
- ◆ Budgetåret 1958/1959 satsade staten 810.000 kronor på den allmänna ledarskolningen. Nu räknar kommittén med att det behövs 2,5 miljoner kronor i statligt årsanslag för ledarskolning och trimning av ungdomsledare.
- ◆ Planeringskommittén redovisar goda erfarenheter från de gångna årens arbete med fritidsgrupper både i stad och på land. Det behövs av den anledningen en trimning av specialledare (t. ex. för motorkurser, teater, musik etc.). För ändamålet äskas 378.000 kronor.
- ◆ För att skärpa ungdomsarbetets effektivitet och genomträngningsförmåga för att inte säga konstruktivitet behövs fortbildnings- och förnyelsekurser för våra ungdomsledare. Kommittén tänker sig att väsentliga av dessa kurser förläggs till intresserade folkhögskolor och kostnaden beräknas till 480.000 kronor härför.
- ◆ De heltidsanställda ungdomsledarnas fortbildning tänker sig förslagsställarna ske på följande sätt. Den längre ungdomsledarkursen på Tollare föreslås bibehållas och dessutom planernas en yrkesutbildning för ungdomsledare att sättas igång vid socialinstitutet i Stockholm och Göteborg från och med 1960/61. För detta ändamål behövs det 215.000 kronor.

CP-ungdomens fritid

Enligt vad Vi alla erfarit har det hållits en konferens med företrädare för olika kommunala nämnder för att söka åstadkomma en lösning på CP-barnens (ungdomens) fritidssysselsättning. Sjukhusdirektionen har ställt lokaler till förfogande vid Broströmska Sjukhemmet och ungdomsbyrån skall svara för fritidsverksamhetens uppläggning. Vi tror det är en både förständig för att inte säga nödvändig insats staden gör i detta sammanhang. CP-ungdomen får inte glömmas bort! På bilden ser vi några av de yngre adepterna, som deltagare i skolutbildningen på sjukhemmet.

Amatörteater

Göteborgs stad har givit ABF ett anslag för att de skall kunna anställa en teaterkonsulent, som skall stå föreningarna i Göteborg till tjänst med råd och anvisningar.

För den kommande säsongen är det Atelierteaterns chef — Hans Råstam — som är konsulent. Han träffas fr o. m. den 15/9 alla tisdagar mellan kl. 16—19 på ABF:s exp., Götabergsgatan 8. Dit kan teaterverksamma föreningsledare vända sig och diskutera genom sina problem med Hans Råstam och få tips, som ger lättare arbete och bättre resultat för teatergrupperna. Att kontakta teaterkonsulenten är inte förknippat med någon avgift.

AFRIKA - SAFARI för 1:50

Åke Edén, tidigare göteborgare och välkänd för Vi allas läsekrets, har utsetts till ungdomskonsulent i Lund. Sin klockarkärlek till DX-ing har han emellertid kvar och ger alla ungdomsledare i landet (som naturligtvis prenumererar på Vi alla) förenämliga tips om en förenämlig sysselsättning för hobbygrupper inom ungdomsrörelsen.

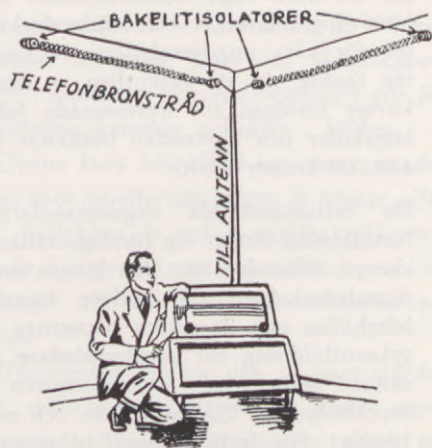
Har Du lust att följa med på en Afrika-Safari. Dina kostnader blir endast kr 1:50.

Det här är faktiskt inte något skämt. Erbjudandet stod öppet tiden den 1—4 januari och det var Otterhällans DX-klubb som bjöd på jakt efter afrikanska radiostationer. Den originella och trevliga tävlingen — Safari var nämligen en sådan för hugade DX-are — gick bl. a. ut på avlyssnandet av stationer som Mauretanie och ELWA Monrovia.

För att avlyssna dessa stationer behövs — som jag redan tidigare i en artikel i Vi Alla nämnt — inga märkvärdiga tekniska resurser. Det räcker med en vanlig standardmottagare med möjligheter för kortvågsmottagning och så givetvis en antenn. Ej heller behöver antennen vara så märkvärdig. TFAE:s inomhusantenn som här avbildats är förträfflig och en liknande är lätt att konstruera själv. Har man möjlighet att sätta upp en utomhusantenn är dock detta att rekommendera.

I år är möjligheterna större än någonsin för den ungdomsledare som vill ha en sysselsättningsform vilken ger, i synnerhet tonåringarna, såväl ökade kunskaper som spänning och honom själv en uppsjö på nya idéer som kontaktmöjligheter med andra länder och dess ungdom. Själv behöver han — eller hon, jag vill kraftigt understryka att det visat sig att flickor många gånger har större framgång som DX-are än pojkar — inte kunna någonting om radio. Med hjälp av det material som nu föreligger för gruppverksamhet, ligger DX-hobbyn öppen för var och en. Jag avser i första rummet den redan tidigare i dessa spalter aviserade handboken av Hugo Gustavsson "Lyssna på kortvåg".

Gustavsson har tjänstgjort som instruktör inom detta område i mellansvenska ungdomsgårdar och inom idéella organisationer, därför har han också kunnat disponera sitt material så, att det är särdeles lämpligt i sådana sammanhang. En svaghet med all sådan litteratur är att den redan inom ett år hinner bli föråldrad och inaktuell. Stationerna skiftar frekvenser och sändningstider varför kortvågstabeller m. m. blir helt värdelösa. Även här har Gustavsson funnit en lösning. "Lyssna på kortvåg" kompletteras ständigt genom den stencilerade DXFBulletinen som utkommer varje vecka. Där införes alla ändringar i programtider och frekvenser. Där får man även upplysningar om allt nytt som händer i etern. I sista numret annonseras t. ex. Svenska mästerskapen i kortvågslyssning, Finska mästerskapen i DX-ing, Otterhällans här redan omtalade Afrika-Safari samt The Lion Brand Radio Club's rapporttävling och en rad tips om hur man arrangerar tävlingar inom den egna klubben el-

TFAE:s inomhusantenn

ler gruppen. I bulletinen kommer även arbetsuppgifter för ungdomscirklar och DX-klubbar att införas.

För den som har betänkligheter gällande språksvårigheter hämtar jag ur handboken detta lilla axplock från ett rikhaltigt urval svenskspråkiga program, där man kan välja önskade stationer och tider från klockan 11.00 till klockan 24.00 varje veckodag:

Måndagar.

17.30—18.00 Prag, Tjeckoslovakien 25,43 och 31,41 meter: Ungdomshörnan.

21.30—22.00 WRUL, New York, USA. 13,98 och 16,90 meter: Skandinavisk brevlåda och DX-Alliansens DX-program.

Tisdagar:

20.00—20.30 Warszawa, Polen, 48,43, 407 meter. Lyssnarnas önskeprogram.

Onsdagar:

18.30—19.00 Warszawa, Polen

20.00—20.30 Ungdomsprogram

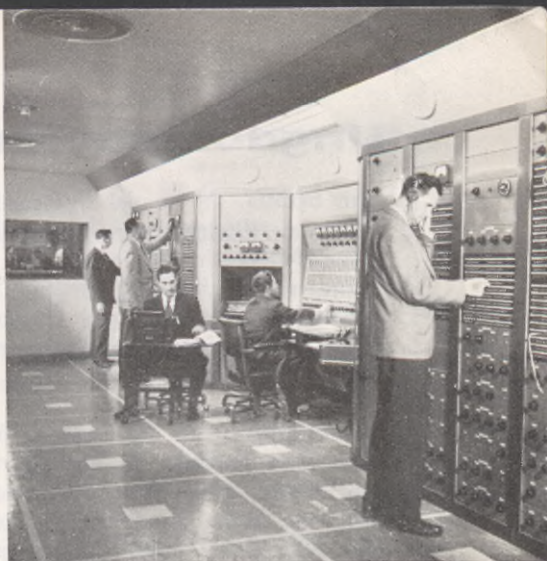
19.30—20.00 DDR Berlin. 41,96, 49,06 m. Ungdomsprogram

22.30—23.00 HCJB, Quito, Ecuador, 16,77, 19,85 och 25,18 meter. Oss ungdomar emellan.

Dessutom sänder en rad andra stationer regelbundna svenska program däribland IBRA radio, Radio Roma, Radio Moskva, Radio Vatikanen.

Samtliga dessa stationer är relativt lätta att avlyssna. Ännu roligare blir det när ungdomarna får sända in sina rapporter och som bekräftelse på dessa erhåller stationernas QSL-kort och kanske någon liten souvenir som tack. Klargör dock för gruppen från början att det ej är fint att tigga souvenirer. Visar man tillräckligt intresse för en station kommer dessa ändå. Däremot brukar det gå bra att genom stationen få en brevvän.

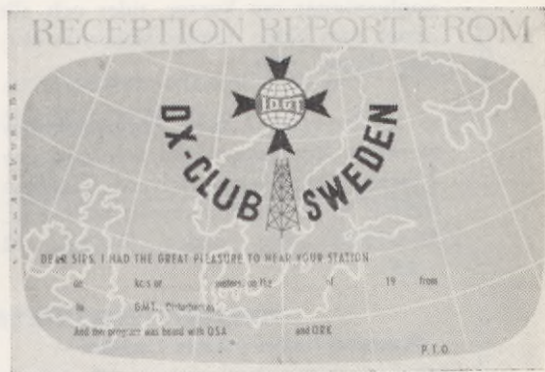
Vid jul- och nyårstider brukar den aktiva DX-aren få nöjet att studera julkort från hela världen. Från Turkiet kommer ett julkort med en liten historik över Santa Claus, St. Nicholas, motsvarigheten till vår

CBC Canada sänder varje lördag och söndag program för Sverige. Här en bild från CBC-stationen, Montreal

jultomte. Där omtalas att denne härstammar från Turkiet och att han åren 335—352 var biskop i staden Demre i södra Turkiet. CBC, Canada sänder kort med vackra, kyligt blå iskristaller, Warszawa julfåglar och Prag snögubbar. Prag skickar ibland även en mycket vacker kalender i sidenvävnad, The Happy Station, Holland, en vackert kolorerad tryckt sådan o. s. v.

Den ungdomsledare som tar upp DX-ing på sitt program ger inte bara ungdomen utan även sig själv en intressant och givande hobby.

IOGT:s DX-klubb's rapportkort är vackert kolorerat, billigt och underlättar väsentligt rapportskrivningen för den nye DX-aren

DX-litteratur: Se sid. 18.

Ungdomsbyrån

- kan berätta, att en del nya medarbetare anställts vid ungdomsgårdarna. Arne Hedberg har förordnats som föreståndare vid Krokängsgården, Pirkko Sjödin som assistent vid Högsbotorp och Erik Gotfredsen som assistent vid Stora Katrinelund.
- har erfarit, att en del ungdomsråd redan varit samlade till överläggningar om höstens arbete. Bjursläts ungdomsråd och Burås ungdomsråd heter de råd, som varit tidiga i startgroparna.
- erinrar om att ansökningar till lägerbidrag skall vara ungdomsbyrån tillhanda senast den 15 september och till ungdomsledarstipendium senast den 1 oktober.
- besöktes i somras av — bland många andra — Inga Zoéga och Bragi Fridriksson från Reykjavik på Island. Vad underhandlingarna rörde sig om? Jo, bland annat ett eventuellt deltagande med isländsk ungdom i nästa års internationella Göteborgsvecka...
- väntas få årets ungdomsledarkurser färdigprojekterade någon gång i mitten av denna månad, då intresserade kan få upplysningar om kurser, tider och allt annat som berör ungdomsledarnas studier denna höst.
- s' service-central med filmprojektorer m. m. är åter öppen från och med den 1 sept. Vaktmästare Edvard Olofsson träffar Ni på ungdomsbyrån mellan kl. 15—18,30 varje vardag, lördagar 12—15.

Kasta inte yxan i sjön —

Vi alla kan klara Dina bekymmer. Trots en strykande åtgång har vi ännu en del ex. kvar av årets hittills utkomna Vi allanr. Fem kr. kostar en helårsprenumeration och för 2: 50 får Du samtliga av höstterminens ex.

Redaktören

passerade den kulturella metropolen Leksand en sommar dag. Vid en festplats var det bra publikanslutning. Måntro — tänkte man — här måste det vara pådrag med någon kulturknutte av stjärnformat. Gissningarna sträckte sig över hela skaran litterära och andra personligheter. Nyfikenheten drev oss att ta orsaken till uppståndelsen närmare i betraktande.

Den som uppträdde hette Johansson. Han var faktiskt riktigt skicklig i att hoppa rep och hade en icke oäven morsa i att laga köttbullar. Ja, så var det en sak till: han är världsmästare i att förorsaka hjärnskakningar...

PS. Vad skall man göra med en son, som vill ha en Ingemar-slips?

PPS. Är det någon som hört talas om hur det är med mr Patterssons hälsotillstånd?

DX-litteratur

Den litteratur som behövs för att man skall kunna driva verksamheten som statsbidragsberättigad ungdomscirkel är:

Hugo Gustavsson: Lyssna på kortvåg. Pris kr. 6: 50. Rekviderad från DX-förlaget, Box 3156, Stockholm 3.

Studieplanen "Att lyssna på kortvåg". Pris kr. 1: —. Rekvideras från Oskar Eklunds förlag, Vasagatan 9. Stockholm C.

Goda hjälpmedel är därtill:

DXFBulletinen. Pris kr. 2: 45 plus porto 1: 50 för 10 veckor. Rekvideras från DX-förlaget.

IOGT DX-klubbs rapportkort. Underlättar väsentligt rapportskrivandet. Pris pr styck 10 öre. Rekvideras från Oskar Eklunds förlag.

Höstens ungdomsledarkurser

2-årig ungdomsledarkurs

— avsedd för ledare med tidigare erfarenhet av ungdomsarbete. Föreläsningar, praktiska övningar, studiebesök. Kurskväll: tisdagar 19—22 med början den 6 oktober. Avgift: 10 kronor per termin.

Att vara ledare

3 tisdagskvällar för blivande ungdomsledare. Tips, grupparbete, praktiska övningar. Börjar den 6 oktober. Avgift: 5 kronor.

Filmskötarkurser

Instruktion i handhavandet av 8 resp. 16 mm stum- och ljudfilmsprojektorer. 3 kurskvällar per kurs. Avgift 10 kronor.

Kurs 1: 24/9, 25/9, 1/10;

Kurs 2: 22/10, 23/10, 29/10.

Stadsplaneraren - arkitekten i rampljuset

Veckoslutskonferens om ungdomsarbetets behov av fritidsområden och ändamålsenliga lokaler. 7—8 nov. Detaljprogram kommer att presenteras senare.

Hobbyn - till nytta och nöje

Utställning av material, verktyg samt alster. Demonstration av olika hobbyarbeten,, hjälpmedel etc.

Anmälningar samt upplysningar om kurserna och konferensen:

Ungdomsbyrån, Föreningsgatan 13, telefon 20 09 20 vx.

Ungdomsledarstipendium

kan tilldelas ledare som under året genomgått eller planerar genomgå speciell ungdomsledarkurs. Ansökan skall göras på särskild blankett och vara ungdomsbyrån tillhanda senast den 1 oktober. Upplysningar: Ungdomsbyrån, Föreningsgatan 13. Telefon 20 09 20 vx.

Nialla

TIDSKRIFT FÖR GÖTEBORGS UNGDOMSLEDARE
Redaktör och ansvarig utgivare: KJELL ANDERSSON

Adress: UNGDOMSBYRÅN

Föreningsgatan 13 • Göteborg • Tel. 20 09 20
Prenumerationspris kr. 5:— Postgiro 491 18

Försäkra i

HANSA-MÄLAREN

Avd.kontor, S:a Hamngatan 33	Tel. 17 28 20
Försäljningskontor, Vasagatan 45	„ 17 45 20
Hisingskontoret, Kyrkbytorget	„ 23 66 36
Järnbrottskontoret, Radiotorget	„ 45 37 17
Kortedalakont., Kortedalstorget 7	„ 46 62 62
Mölnadalskont., Hagåkersgatan 10	„ 27 48 75

Alla slag av försäkringar